

The background is a painting of a tropical scene. It features a white house with a porch on the left, a hammock strung between two trees in the center, and palm trees and other tropical foliage on the right. The colors are warm and somewhat muted, with a lot of greens, browns, and soft yellows.

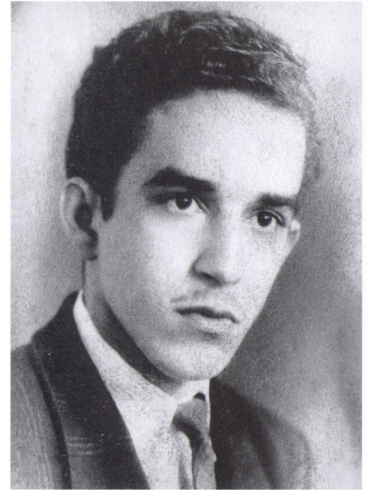
Приречення

на самотність

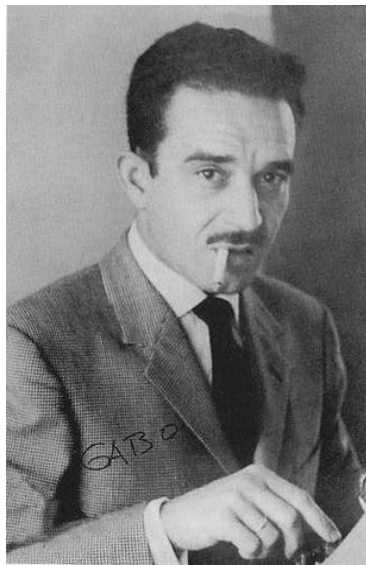
До 90-річчя від дня народження
Габріеля Гарсія Маркеса

БЕЗКІНЕЧНИЙ СВІТ ҐАРСІА МАРКЕСА.

Один з найвідоміших письменників сучасності, найяскравіший представник літератури «магічного реалізму» Ґабріель Ґарсія Маркес народився 6 березня 1928 року в провінційному колумбійському містечку Аракатака і був старшим у великій багатодітній родині. Серед головних чинників та життєвих обставин, що визначили майбутній світогляд та коло творчих інтересів, сам письменник пізніше називав благодійний вплив материних батьків, у родині яких він виховувався, а також фантастичну атмосферу місцевості, де він жив, історія та побут якої були овіяні численними міфами та легендами.

Перші літературні спроби Ґарсія Маркеса належать періоду його навчання в інтернаті, де він пробує писати вірші. Вдруге юнак звертається до літератури з середини 1940-х років, поєднуючи свої творчі пошуки з журналістикою та навчанням у Колумбійському університеті на юридичному факультеті (вступив у 1947 році). Але адвокатська кар'єра його мало приваблювала, а невдовзі він зовсім відмовився від неї і звернувся до журналістики. Тоді ж у газеті «Спостерігач» було надруковано його першу повість «Третя відмова», а також близько десяти оповідань.

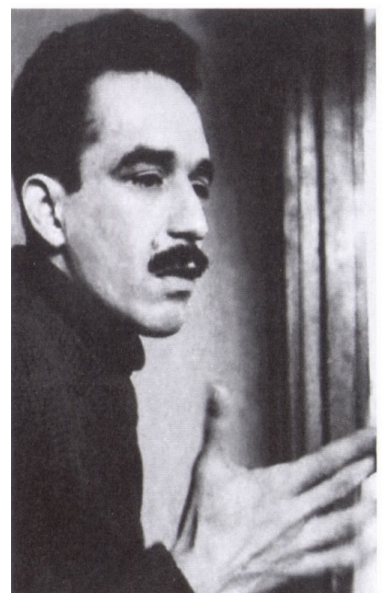

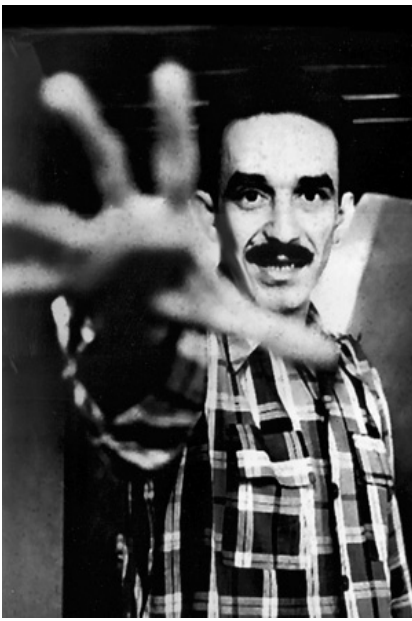
Перші художні публікації Ґарсія Маркеса були не зовсім вдалимими. Це насамперед стосується його повісті «Опале листя» (1951), в якій він змалював вигадане містечко Макондо, що нагадує реальне містечко його дитинства Аракатаку. Цей твір був знаменний ще й тим, що започаткував одну з провідних тем усієї подальшої творчості письменника, а саме — тему самотності, відчуженості людини у світі. Втім, надто серйозно до своїх тодішніх занять літературою Маркес ще не ставився, жартома зазначаючи, що свої перші оповідання написав з метою розвіяти скепсис критика і романіста Саламеа Борди щодо спроможності молодого колумбійського покоління висунути із своїх рядів власних письменників.

В 1955 році Ґарсія Маркес пише серію нарисів «Правда про мої пригоди» в яких розкриваються факти перевезення контрабанди колумбійськими військовими кораблями. Статті викликали такий скандал, що газету закрили, а Ґарсія Маркес змушений був виїхати до Європи. Почалися роки самовигнання. Він жив у Франції і в Італії, у Венесуелі і на Кубі, в США і в Мексиці. Співпрацював з багатьма газетами, журналами, телевізійними агентствами і кіностудіями.

У 1961 році Маркес поселяється в Мексиці і стає головним редактором одного з центральних журналів.

Про те, що він займався художньою прозою, мало хто знав і пам'ятав. Хоча ще в 1955 році його оповідання «Якось після суботи» отримало національну премію Колумбії, а в 1959 — вийшла збірка оповідань «Похорони великої Мами». Втім, улюблена річ Маркеса — повість «Полковникові ніхто не пише» (1958) залишилася непоміченою. Тому, коли в 1969 році вийшов роман «Недобра година», багатьох здивувала майстерність

письменника. Маркесу присудили престижну літературну премію «Ессо», а аргентинське видавництво «Судамерикана» уклало угоду на публікацію ще одного роману.

Появі на світ «Ста років самотності» світове співтовариство завдячує ... боргам і кредиторам, як зазначав сам письменник, котрі майже щодня атакували родину Маркесів. Довелось сісти за роман, про який письменник давно думав, але не наважувався взяти в руки перо. Новий роман мав приголомшливий успіх, а Гарсія Маркес — заслужену славу та визнання критиків.

Ще одна магістральна тема творчості — це проблема влади, її філософського та психологічного обґрунтування та причин переродження в некеровану законами і мораллю деспотичну тиранію. Ця тема проходить через багато творів письменника — збірку «Незвичайна і сумна історія про довірливу Ерендиру та її жорстоку бабцю» (1972), роман «Генерал у своєму лабіринті» (1989) і особливо головний, за визначенням самого Маркеса, роман «Осінь патріарха» (1975), в якому письменник створив узагальнений гротескно-сатиричний образ диктатора-тирана.

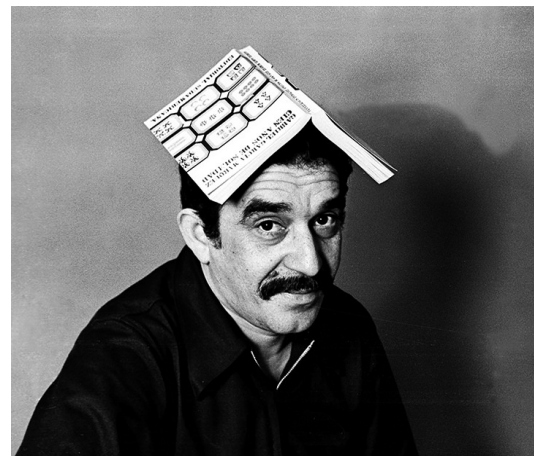
В 1975-1981 роках Гарсія Маркес не друкує художню прозу і весь час приділяє політичній журналістиці, давши обіцянку не писати, поки при владі перебуває чилійський диктатор Піночет.

У 1981 році виходить роман «Історія однієї смерті, про яку знали заздалегідь» (інший переклад «Хроніка оголошеної смерті») - новаторський за формою твір, самобутнє поліцейське розслідування про долю хлопця, котрий зганьбив дівчину. Про події розповідають різні персонажі, і це створює унікальний стереоскопічний ефект. Сюжет роману будувався на реальних подіях, до яких був причетний близький друг Маркеса.

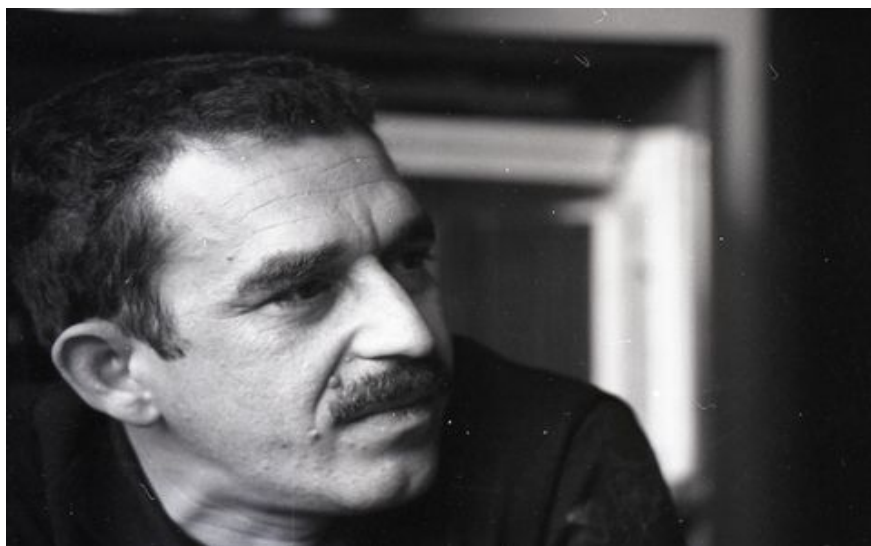
В цьому ж році Гарсія Маркес удостоєний французького Ордена Почесного Легіону.

У 1982 році Маркес отримав Нобелівську премію «за романи й оповідання, у яких фантазія і реальність, переплетені в примхливому світі, відображають життя і конфлікти континенту». У своїй промові на церемонії вручення Г. Гарсія Маркес зауважив, що він відповідальний за те, щоб «народи, приречені на сто років самотності, мали нарешті право на життя».

На початку 1984 року Маркес переїхав з Боготи до Картахени, де продовжив роботу над романом «Кохання під час холери». Журналістам про зміст свого нового твору Маркес заявив: «Це історія чоловіка та жінки, які пристрасно кохають одне одного, але не можуть одружитися в двадцять років, тому що ще занадто молоді, і не можуть одружитися у вісімдесят, після всіх життєвих перипетій, тому що вже занадто старі». Роман «Кохання під час холери» побачив світ у вересні 1985 року. Читачи та критики прийняли його із захватом.

У 1989 році у письменника виявили ракову пухлину в легенях, яка, імовірно, розвинулась через його звичку курити під час роботи. Після операції 1992 року розвиток пухлини призупинився. Але медичне обстеження у 1999 році виявило в нього іншу форму раку — лімфому. Його довелося двічі оперувати в США і Мексиці.

2002 року вийшла друком перша книга зі запланованої біографічної трилогії — «Жити, щоб розповісти про це», що стала бестселером в іспано-мовному світі. За три тижні тільки в Латинській Америці було продано більше мільйона книг. Нажаль, планам стосовно ще двох томів мемуарів не судилося здійснитися.

У серпні 2004 року Маркес продав права на екранізацію свого роману "Кохання під час холери" голівудській кінокомпанії «Stone Village Pictures». Бюджет кінострічки склав 40 млн. доларів США. Фільмування відбувалося в 2006 році в Картахені, що на карибському узбережжі Колумбії.

Свій останній твір — роман з провокаційною назвою «Спогади моїх сумних курв» - письменник видав у 2004 році, хоча робота над ним розпочалася у другій половині 1990-х, але останні зміни були внесені в 2004-му.

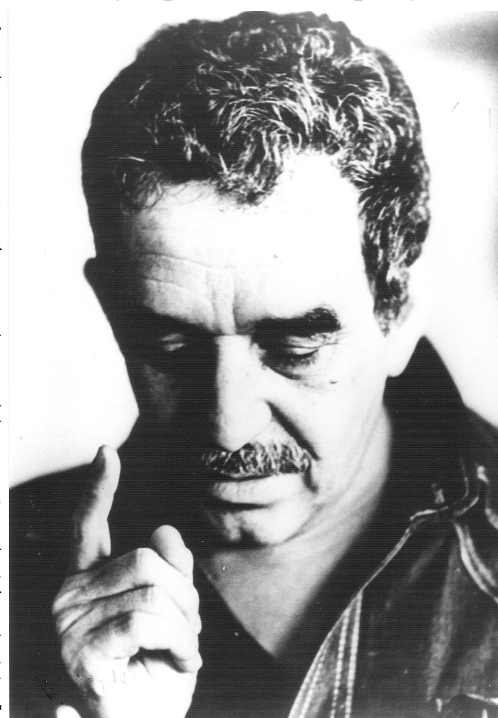
2007 рік був оголошений в Латинській Америці та Іспанії роком Габріеля Гарсія Маркеса. Святкування відкрились на початку березня в Картахені міжнародним фестивалем кіно- і телефільмів за його творами.

В останні роки життя Габріель Гарсія Маркес через стан здоров'я практично не відвідував публічні заходи. В засобах масової інформації часто з'являлись повідомлення про його смерть, на які сам письменник реагував з гумором. В 2009 році в телефонній розмові з кореспондентом газети El Tiempo Гарсія Маркес заявив: «Те, що я припинив писати, не просто неправда. Правда в тому, що я пишу, і це все, що я роблю». Після смерті письменника шеф-редактор видавництва Penguin Random House Mexico Кристо-баль Пера повідомив, що Маркес залишив рукопис роману під назвою «Зустрінемося у серпні». Цей роман був дописаний Маркесом в 2010 році, але не виданий.

Одна з останніх появ Маркеса на публиці була на початку травня 2013 року, коли його відвідав колишній президент США Білл Клінтон. 4 березня 2014 року була зроблена остання відеозйомка письменника. Він вийшов до журналістів з дверей свого дому в Мехико, одягнений в піджак, на лацкані якого була жовта троянда.

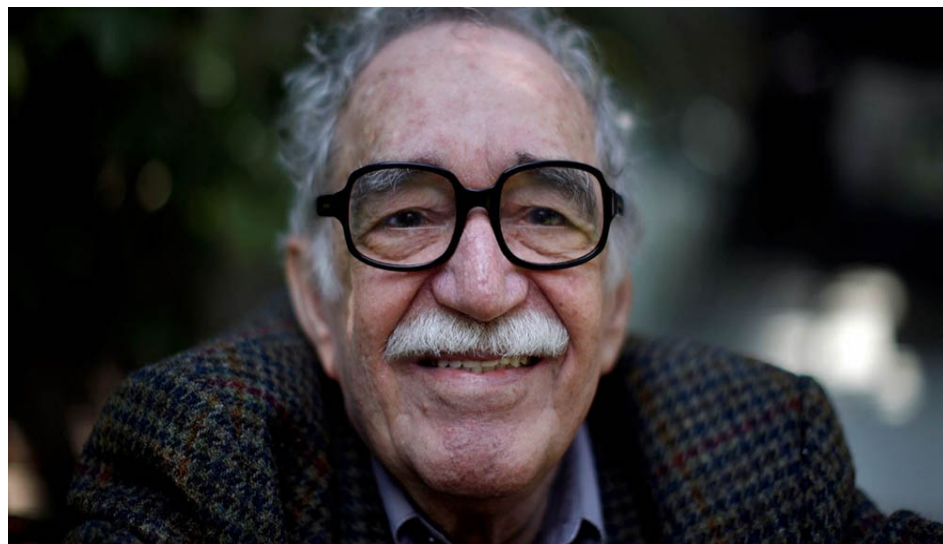
Габріель Гарсія Маркес помер 17 квітня 2014-го на 88-му році життя в своєму домі в Мехико. До останнього моменту поряд з ним знаходились дружина Мерседес та їх сини Гонсало і Родріго.

На смерть Габріеля Гарсія Маркеса відкликнулося багато відомих політичних і культурних діячів всього світу. Президент Колумбії Хуан Мануель Сантос написав на своїй сторінці в «Твіттері»: «Тисяча років самотності та смутку через смерть найвеличнішого колумбійця всіх часів, висловлюю свою солідарність та співчуття родині Габо». Оголошуючи в країні триденний траур, він сказав: «Габріель Гарсія Маркес, наш лауреат

Нобелівської премії, був колумбійцем, який зміг за всю історію нашої країни підняти ім'я батьківщини на найбільшу висоту».

Ім'я Гарсія Маркеса із далекої Колумбії, одного із найбільших творців сучасної латиноамериканської прози, лауреата Нобелівської премії, вже давно стало відомим читачам усіх континентів. У чому ж причина популярності письменника? Відповідь на це питання може бути одна: Гарсія Маркес умів говорити про те, що хвилює всіх, незалежно від місця проживання, і умів говорити так, що сказане обов'язково відгукнеться у будь-якому куточку планети.

«небывалое извержение:
земляная его фантазия
породила много бессмертных,
перепачканных грязью и
лавой
людей из плоти и крови».

Пабло Неруда.

Бібліографія.

Габріель Гарсія Маркес. 1928 // Шкляр, Л.Є. Під знаком Нобеля. Лауреати Нобелівської премії з літератури 1901-2006 / Л.Є. Шкляр, А.Г. Шпиталь .- К.: Грамота, 2006.- С. 321-324.

Габриэль Гарсиа Маркес // Литература XX века: 11 кл.: хрестоматия: учеб. пособие для школ с русским языком обучения / сост.: К.М. Пахарева, С.П. Щолокова, Н.И. Дорофеева, Д.М. Веприняк.- 3-е изд., доп. и перераб.-К.: Освіта, 1998.-С. 627-638.

Гарсия Маркес, Габриэль // Лауреаты Нобелевской премии: энциклопедия: А-Л: пер. с англ.- М.: Прогресс, 1992.- С. 312-314.

Земсков, В. Несколько слов о бесконечном мире Гарсиа Маркеса / В. Земсков // Гарсиа Маркес, Г. Избранные произведения: сборник / Г. Гарсиа Маркес; пер. с исп.- М.: Радуга, 1989.-С. 5-8.

Осват, Л. Как становятся Гарсиа Маркесом / Л. Осват // Гарсиа Маркес, Г. Избранное / Габриэль Гарсиа Маркес; сост. Л.С. Осват .- М.: Прогресс,1979.-С. 5-28.- (Мастера современной прозы. Колумбия).

Столбов, В. Послесловие // Гарсиа Маркес, Г. Сто лет одиночества. Полковнику никто не пишет: пер. с исп. / Габриэль Гарсиа Маркес .- М.: Правда, 1986.-С. 457-478.

Гарсія Маркес, Г. Самотність Латинської Америки: Нобелівська промова / Г. Гарсія Маркес // Шкляр, Л.Є. Під знаком Нобеля. Лауреати Нобелівської премії з літератури

1901-2006 / Л.Є. Шкляр, А.Г. Шпиталь .- К.: Грамота, 2006.- С. 325-329.

Королева, М. Хроника объявленной страсти / М. Королева // Единственная.-2016.-№5.-С. 74-77.

Маркес и его жена Мерседес Барча Пардо.

Гарсія Маркес, Г. Письменницьке ремесло: інтерв'ю з колумбійським письменником Габріелем Гарсія Маркесом / вели Б. Ельнаді, А. Рифаат, М. Лабарка // Кур'єр ЮНЕСКО.-1996.-№4.-С. 4-6.

Маргиева, Н. Сергей Марков, русский биограф Габриеля Гарсия Маркеса: «Первые рассказы мэтра печатали в борделе» / Н. Маргиева // Комсомольская правда.-2012.-26 апреля.-С.18.

Казанкова, К. В. Фольклорно-мифологический аспект творчества Габриэля Гарсиа Маркеса [Електронний ресурс] / Ксения Васильевна Казанкова.- Режим доступа: <http://www.dissercat.com/content/folklorno-mifologicheskii-aspekt-tvorchestva-gabrielya-garsia-markesa>.-Назва з екрану.

Гарсиа Маркес, Габриэль[Електронний ресурс].- Режим доступа: <https://ru.wikipedia.org/wiki/>.- Назва з екрану.

Габриэль Гарсиа Маркес (Gabriel García Márquez) [Електронний ресурс].-Режим доступа: <https://www.fantlab.ru/autor662>.- Назва з екрану.

Габриэль Гарсиа Маркес[Електронний ресурс] Режим доступа: <http://marquez-lib.ru/links.html> .-Назва з екрану.

СТО РОКІВ САМОТНОСТІ.

Після виходу в 1962 році роману «Недобра година» Маркес отримує престижну літературну премію, а аргентинське видавництво «Судамерикана» укладає угоду на публікацію ще одного роману. Але редакторська діяльність вимагала від Маркеса безліч часу і сил, і роман все не з'являвся.

Це мав бути роман про всю Латинську Америку, про її трагічну історію, про поезію її традицій і побуту, про все, що накопичилось в душі. Основні історичні події мали переплітатися з родинною дійовою лінією. Але чим більше заглиблювався письменник у світ своїх героїв, тим сильніше захоплювала його ця оповідь. Редакторська діяльність, як і раніше, брала своє, тому доводилось використовувати кожен вільну хвилину, писати в літаках і в поїздах, готелях і на автостоянках. «Це була магічна благодать, мені наче хтось диктував ... я наче літав в якомусь надприродному стані» - згадував письменник.

Для того, аби родина мала кошти на існування Маркес продав власний автомобіль.

Але робота розтяглася на довгі півтора роки. У 1967 році, коли книга була завершена, родина мала величезні борги. Маркес з посмішкою пригадував, як у день закінчення роману, коли він відірвав стомлені очі від рукопису, раптом побачив, як до нього в кабінет безшумно ввійшов ... абсолютно синій кіт. Поки письменник перелякано гадав, чого йому тепер чекати — доброго чи злого — у сусідній кімнаті почувся дитячий регіт. З'ясувалось, що кота пофарбували малолітні діти Маркеса, сподіваючись таким чином розважити постійно зайнятого батька.

Вихід цього роману в 1967 році став світовою сенсацією. Пабло Неруда писав тоді, що з часів «Дон Кіхота» не з'являвся твір такої сили іспанською мовою. Аргентинське видавництво насилу встигало тиражувати «Сто років самотності». Протягом одного року роман видавали п'ять разів, і кожен новий тираж за кілька днів зникав з полиць книгарень.

У навіяному біографічними образами дитинства письменника, а також історичним контекстом життя країни романі змальовано шість поколінь роду Буендіа — від його заснування і до повного виродження. В глибокій смисловій перспективі роману вимирання роду Буендіа символічно знаменує деградацію, духовний занепад людства, яке все більше індивідуалізується і усамітнюється, втрачаючи ту духовну єдність, ту солідарність, яка виступає основною запорукою виживання і розвитку. Г. Гарсія Маркес закінчує свій роман словами: «...тим родам людським, які приречені на сто років самотності, не призначено з'явитися на землі двічі».

Нині твір перекладений понад 30 мовами, «закиданий» дисертаціями і монографіями, але так ніким і не розгаданий. Навряд чи знайдеться хоча б ще один твір латиноамериканського автора, якому було б присвячено стільки статей, солідних досліджень, навколо якого розгорулася б така широка полеміка і який викликав би стільки протилежних тлумачень. Багато було сказано про складність роману «Сто років самотності». Але письменник стверджував, що суть твору знаходиться на поверхні і зафіксована вже в заголовку. «Самотність протилежна солідарності... І саме вона пояснює катастрофу Буендіа одного за другим; катастрофу їхнього середовища, катастрофу Макондо» - сказав письменник.

Сам письменник, уже досить утомлений настирливими запитаннями «інтелектуалів» запевняв, що просто описав враження свого дитинства. І в цьому є велика доля правди.

Саме з цього твору набув поширення термін «магічного реалізму» - унікальне естетичне явище, яке характеризується сплавом двох культур: європейської (її привезли до Латинської Америки колонізатори) і культури аборигенів, з її народною вірою в надзвичайне.

Письменник називав свій роман «поемою латинського побуту». Художній світ Маркеса, такий складний і невичерпний, відкриває перед читачем необмежені можливості і дає змогу кожному знайти в романі ідеї та настрої, співзвучні як власним, так і загальнолюдським.

Бібліографія.

Гарсія Маркес, Г. Сто лет одиночества: отрывок / Г. Гарсія Маркес // Литература XX века:

11 кл.: хрестоматія: учеб. пособие для школ с русским языком обучения / сост.: К.М. Пахарева, С.П. Щолокова, Н.И. Дорофеева, Д.М. Веприняк.- 3-е изд., доп. и перераб.-К.: Освіта, 1998.-С. 628-639.

Дітькова, С.Ю. Абсолютно синій кіт, або Таємниця аномалій роду Буендіа: матеріали до вивчення роману Габріеля Гарсія Маркеса «Сто років самотності» / С.Ю. Дітькова // Зарубіжна література в навчальних закладах.-1998.- №5.- С. 26-31.

Вовк, Я.Г. Спокуса заглянути в казку: матеріали до вивчення роману Габріеля Гарсія Маркеса «Сто років самотності» / Я.Г. Вовк // Зарубіжна література в навчальних закладах.-1998.-№3.-С. 22-25.

Кирилюк, О.А. У колі міфічного часу: урок-лекція по роману Г. Маркеса «Сто років самотності», в основі якого структурно-художній підхід до аналізу літературного твору / О.А. Кирилюк // Відродження.-1994.-№8.-С. 27-31.

Філіпчук, Н. Маркес шкодував, що написав «Сто років самотності» / Н. Філіпчук // Голос України.-2003.-6 березня.-С. 19.

Гурдуз, А. Твори Гарсія Маркеса «Стариган із крилами» та Рея Бредбері «Дядечко Ейнар» / А. Гурдуз // Всесвітня література та культура в навчальних закладах України.-2009.-№1.-С.39-40.

Тихоненко, С.О. Система уроків з вивчення творчості Габріеля Гарсія Маркеса / С.О. Тихоненко // Всесвітня література та культура в навчальних закладах України .-2013.-№12.-С. 16-28.

Розробка уроків за основними творами Гарсія Маркеса «Стариган з крилами», «Сто років самотності». Проблематика та філософсько-естетичні концепції автора.

Міщук, В. Єресь про янгола: за оповіданням Г. Гарсія Маркеса «Стариган з крилами» / В. Міщук // Всесвітня література та культура в навчальних закладах України .-2012.-№6.-С. 31-34.

Біографічні дані та творчий шлях письменника. Оповідання «Стариган з крилами», роман «Осінь патріарха».

Дітькова, С.Ю. Приречення на самотність: до вивчення роману Гарсія Маркеса «Сто років самотності» / С.Ю. Дітькова // Всесвітня література та культура в навчальних закладах України .-2005.-№9.-С. 13-18.

Назарець, В.М. Урок 54: [творчість Габріеля Гарсія Маркеса] / В.М. Назарець, Є.М. Васильєв // Зарубіжна література в навчальних закладах.-2003.-№4.-С. 4-6.

Габріель Гарсія Маркес та його «Сто років самотності» [Електронний ресурс].- Режим доступу: http://www.ereading.club/chapter.php/1003133/4/Marques_-_Sto_rokiv_samotnosti.html .- Назва з екрану.

Сто років нестабільності. Чому найвідоміший роман Габріеля Гарсія Маркеса варто

перечитати у зрілому віці [Електронний ресурс] .- Режим доступу:
<http://tyzhden.ua/Culture/69416> .- Назва з екрану.

Оповідання

- 1947: Третя смиренність / La tercera resignación
- 1948: Інший бік смерті / La otra costilla de la muerte
- 1948: Єва всередині свого кота / Eva está dentro de su gato
- 1949: Прикрість для трьох сомнамбул / Amargura para tres sonámbulos
- 1949: Діалог із дзеркалом / Diálogo del espejo
- 1950: Очі блакитного пса / Ojos de perro azul
- 1950: Жінка, яка приходила о шостій / La mujer que llegaba a las seis[13]
- 1951: Набо, негр, який змусив чекати ангелів / Nabo, el negro que hizo esperar a los ángeles
- 1951: Опале листя / La hojarasca
- 1952: Хтось розкидає ці троянди / Alguien desordena estas rosas
- 1953: Ніч куликів / La noche de los alcaravanes
- 1955: Монолог Ісабель під час дощу в Макондо / Monólogo de Isabel viendo llover en Macondo
- 1961: Море втраченого часу / El mar del tiempo perdido
- 1962: Сієста у вівторок / La siesta del martes
- 1962: Один із цих днів / Un día de éstos
- 1962: У цьому місті немає злодіїв / En este pueblo no hay ladrones
- 1962: Незабутній день Бальтасара / La prodigiosa tarde de Baltazar
- 1962: Вдова Монтель / La viuda de Montiel[14]
- 1962: День після суботи / Un día después del sábado
- 1962: Штучні троянди / Rosas artificiales
- 1962: Похорони Великої Мами / Los funerales de la Mamá Grande
- 1968: Стариган із крилами/ Un señor muy viejo con unas alas enormes
- 1968: Світло як вода / La luz es como el agua
- 1968: Найкрасивіший потопельник у світі / El ahogado más hermoso del mundo
- 1968: Остання подорож корабля-привида / El último viaje del buque fantasma
- 1968: Блакаман, добрий продавець див / Blacamán el bueno vendedor de milagros
- 1970: За коханням неминучість смерті / Muerte constante más allá del amor
- 1972: Неймовірна сумна історія про простодушну Ерендіру і її безсердечну бабусю / La increíble y triste historia de la cándida Eréndira y de su abuela desalmada
- 1992: Дванадцять дорожніх історій / Doce cuentos peregrinos

Романи, збірки, статті

- 1955: Сухе листя / La hojarasca
- 1961: Полковникові ніхто не пише/ El coronel no tiene quien le escriba
- 1962: Недобрий час / La mala hora
- 1962: Похорони Великої Мами / Los funerales de la Mamá Grande
- 1967: Сто років самотності/ Cien años de soledad
- 1968: Монолог Ісабель під час дощу в Макондо / Monólogo de Isabel viendo llover en Macondo
- 1970: Оповідь непотопельника / Relato de un naufrago

- 1973: Очі блакитного пса / Ojos de perro azul
- 1973: Коли я був щасливий і дурний / Cuando era feliz e indocumentado
- 1974: Чилі, переворот і грінго / Chile, el golpe y los gringos
- 1975: Осінь патріарха / El otoño del patriarca
- 1947—1972, 1976: Усі оповідання / Todos los cuentos
- 1978: Подорож соціалістичними країнами / De viaje por los países socialistas
- 1948—1952: Журналістика 1: Берегові тексти / Obra periodística 1: Textos costeros
- 1954—1955: Журналістика 2: Серед франтів / Obra periodística 2: Entre cachacos
- 1955—1960: Журналістика 3: З Європи і Америки / Obra periodística 3: De Europa y América
- 1974—1995: Журналістика 4: Задарма / Obra periodística 4: Por la libre
- 1980—1984: Журналістика 5: Прес-релізи / Obra periodística 5: Notas de prensa
- 1981: Хроніка смерті, про яку всі знали заздалегідь / Crónica de una muerte anunciada
- 1982: Хай живе Сандіно / Viva Sandino
- 1982: Викрадення / El secuestro
- 1982: Запах гуаяви / El olor de la guayaba
- 1983: Штурм / El asalto: el operativo con el que el FSLN se lanzó al mundo
- 1983: Ередіра / Eréndira
- 1985: Кохання під час холери / El amor en los tiempos del cólera
- 1986: Таємна пригода Мігеля Літтіна у Чилі / La aventura de Miguel Littín clandestino en Chile
- 1989: Генерал у своєму лабіринті / El general en su laberinto
- 1992: Дванадцять дорожніх оповідань / Doce cuentos peregrinos
- 1994: Про кохання та інших демонів / Del amor y otros demonios
- 1996: Новина про викрадення / Noticia de un secuestro
- 2002: Жити, щоб розповісти про це / Vivir para contarla
- 2004: Записник з моїми сумними курвами / Memoria de mis putas tristes
- 2010: Я тут не для того, щоб робити промови / Yo no vengo a decir un discurso

П'єси

- 1994: Кохання та інші демони / Diatriba de amor contra un hombre sentado

ҐАРСІА МАРКЕС ПРО ТВОРЧІСТЬ.

«Письменництво — це ремесло, важке ремесло, що вимагає неабиякої зосередженості та дисципліни. Опанувавши це ремесло, той, хто вміє розповідати історії, стане письменником; інший, хоч би як багато він працював, не стане ним ніколи».

«Я прагну тлумачити світ і створювати мистецтво через досвід повсякденного життя і знання світу, яке я поступово здобуваю, без упереджених поглядів будь-якого роду».

«Головне у житті суспільства — вміти впоратися зі страхом, головне у житті подружжя — вміти впоратися з нудьгою».

«Мені конче потрібно заглиблюватися в дійсність, чимраз пильніше досліджувати її, приділяючи особливу увагу словам».

«Якщо ви зустрінете своє справжнє кохання, воно нікуди від вас не зникне — ні

через тиждень, ні через місяць, ні через рік».

«Мені здається, що письменницька праця розвивається саме в наслідок порпання всередині себе, щоб побачити, що там є, де той ключ, якого шукають і який є таїною смерті. Таїна життя, ми це знаємо, ніколи не буде розгадана».

«Неможливо кохати, а потім нічого не відчувати. Ти або брехав тоді, або брешеш зараз».

«Коли ви серйозно працюєте над сюжетом, намагаючись визнати його, мучачись над ним, розпалюючи з нього полум'я, ви досягаєте певного моменту, коли пануєте над ним і з ним зливаєтесь так повно, що відчуваєте божественний подих, який вам це диктує. Цей стан натхнення є, це факт, і коли ви його пережили, хоча він і не триває довго, то це найбільше щастя, яке можна мати».

«Нас оточують незвичайні, фантастичні речі, а письменники наполегливо розповідають нам про неважливі, повсякденні події».

«Література - найкраща забава, придумана, щоб знущатися над людьми».

«У той день, коли люди почнуть їздити у вагонах першого класу, а книги возитимуть у товарних вагонах, настане кінець світу».

«Треба прислухатися до голосу дитини, якою ти був колись і яка існує ще десь всередині тебе. Якщо ми прислухаємося до дитини всередині нас, наші очі знову заблистять. Якщо ми не втратимо зв'язок із цією дитиною, то не розірветься і наш зв'язок із життям».

